

VIDES EXEMPLARS
Mossèn Pere Anglarill Vila, Pvre.

Joan Naboa Armengol

Aquest escrit no vol ser una història pròpiament dita. Aspira, només, a transmetre, als qui voldran llegir-lo, el testimoniatge d'uns ideals i de contribució d'un cert verí, que d'haver arribat a la plenitud, hauria estat un col·laborador dels periòdics i llibres i papers que divulgessin les coses de la ciutat, com molt bé ho foren els seus anhels permanents dels anys trenta..

Nascut a Cervera el dia 16 de febrer de l'any 1907, en la llar d'una exemplar família cristiana del Barri de Sant Magí, essent batejat en l'església Parroquial el dia següent.

El seu ofici era de fuster, però sentint-se cridat al sacerdoci, una vegada practicats Exercicis Espirituals amb l'infatigable P. Vallet, va ingressar en el Seminari de Solsona l'any 1924, a l'edat de 17 anys.

Després d'una carrera brillant –dos cursos en un any– fou ordenat sacerdot el 10 de juny de l'Any Sant de 1933, celebrant la primera missa solemne el dia 24 de juny, festivitat de Sant Joan Baptista, a l'església Parroquial de Santa Maria, predicant les glòries el rev. Dr. Joan Majà, pvre.

La seva mort, el dia 17 d'agost de 1936, assassinat en el terme del poble d'El Talladell - Tàrrrega, partida "Els Cups del Codina"; tirat en un dels cups, i posteriorment cremat amb garbes de blat prèviament mullades de gasolina.

Les seves restes reposen en el sarcòfag que la Parròquia de Tàrrrega, va destinar als seus màrtirs, el dia primer de desembre de 1940 en l'interior del temple parroquial.

En la seva breu carrera sacerdotal va desenvolupar el càrrec de Vicari de Vilada, Navàs, Gironella i Tàrrrega, maig del 1936. A la població de Navàs va viure les difícils hores d'angúnia i de perill pels esdeveniments del 6 d'Octubre de l'any 1934, que va costar la vida del protomàrtir de la diòcesi solsonina, Mossèn Josep Morta Soler, rector del poble fabril del Llobregat.

La humilitat fou el fonament de la seva perfecció i santedat. Un recull de les seves converses:

- És una virtut difícil... La seva pràctica ens costa un extraordinari sacrifici... Perquè la humilitat reprimeix el nostre amor propi, la nostra vanitat, els nostres anhels de figurar... Per això Jesucrist ens parla tantes vegades d'aquesta virtut... Si volem alçar un gran edifici, primer ens preocupem de posar una bona cimentació; del contrari, el vendaval se l'emportaria... De la mateixa manera, si vols alçar la santedat, tens de profunditzar els ciments de la humilitat; sempre està en litigi... Mentre vivim en aquest món, mai no la tindrem assegurada... Per això la vida cristiana és una lluita contínua... El pitjor és que portem l'enemic dins nostre...

Gran defensor de la nostra parla, va treballar molt per tal de desterrar la blasfèmia de la nostra terra. A la "gasetta de Cervera", Any I, Número IX, setembre de 1928, escrivia: (El seu article es titulava "El nou Camp d'Esports"). Per fi ja tenim camp d'esports, etc. etc. I acabava dient... una altra nota ben simpàtica per cert del nostre camp, és la repressió de la blasfèmia; aquest costum tan groller, tan fastigós, tan degradant i baix, que tan desdiu d'homes ben educats, i que converteix alguns camps d'esports en

veritables femers; sortosament està lluny del nostre, poden presenciar un partit sense temor; la paraula llorda no ferirà vostres oïdes, doncs sap prou bé tot jugador que ho pagaria amb l'expulsió del camp".

Aquesta és la mirada, aquesta és la cara de la imatge d'una vida exemplar.

De jovenet, ja tenia una inclinació per les coses divines: la pregària, la missa, les converses sobre aquests temes. No era un jove diferent dels altres, però sí que hi havia una cosa que el distingia: era Déu, que el mirava amb amor, i ell, per la seva fidelitat en les coses petites, s'anava atansant a aquell esbarzer incandescent que l'atreia. (Ex 3,2-3).

El martiri és, indèstriablement, una gràcia de Déu i una resposta humana. Déu hi era present quan el nostre cerverí, fill del barri de Sant Magí, perdonava i lliurava a Déu la seva ànima.

El misteri de la seva vida, penso que no pot ser sinó Déu. La podríem resumir així: Déu estimà a Mossèn Pere Anglarill Vila pvre. I aquest estimà Déu.